

גמ"ר 2041/07/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד ג'מאל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 2041-07-18 ישראל נ' ג'מאל

בפני	כבוד השופט אריה זרזבסקי
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מחמוד ג'מאל ע"י ב"כ עו"ד רונן בן צבי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, במיוחס לו בכתב האישום, בעבירה של גרם מוות ברשלנות - עבירה לפי **סעיף 304 לחוק העונשין** התשל"ז - 1977 יחד עם **סעיפים 40 ו- 64 לפקודת התעבורה** (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.

מעובדות כתב האישום עולה כי :

1. בתאריך 15.04.2018 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם באוטובוס, ריק מנוסעים, של חברת קווים, מסוג וולו, מ.ר. 7274152 (להלן: "**האוטובוס**").
2. הנאשם עשה דרכו אל מסוף חניון האוטובוסים, במעלה רחוב קלצ'קין בצפון תל אביב, מכיוון מזרח למערב. (להלן: "**הכביש**").
3. אותה העת נסע טל פסקל ז"ל, עתודאי צה"ל, יליד 7.10.1996 (להלן: "**המנוח**") בכביש, על אופנוע מסוג קוואסקי מ.ר. 8378484 (להלן: "**האופנוע**"), בכיוון הנגדי לכיוון נסיעתו של הנאשם.
4. בשעה 12:15, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם אל צומת הרחובות קלצ'קין ורחוב ארזי, שם ממוקם מסוף האוטובוסים, מעברו הנגדי של הנתביב בו נהג הנאשם.
5. הנאשם פנה שמאלה בנסיעה רצופה לכיוון רחוב ארזי תוך שהוא חוסם את נתיב נסיעתו של המנוח אשר נסע על האופנוע. כתוצאה מכך, התנגש המנוח בעוצמה, עם חזית האופנוע עליו רכב, בפינה השמאלית קדמית של האוטובוס והועף מהאופנוע על הכביש.
6. תוצאה מהתאונה נגרמה למנוח חבלה רב מערכתית קשה והוא הובהל אל בית החולים איכילוב כשהוא

מורדם ומונשם, שם נקבע מותו בסמוך לשעה 13:00.

7. התאונה ומותו של המנוח נגרמו כתוצאה מנהיגותו הרשלנית של הנאשם, אף עובר לתאונה כדלהלן:

א. הנאשם נהג בקלות ראש, ברשלנות חמורה ובחוסר תשומת לב לחיי אדם.

ב. הנאשם נהג מעל המהירות המותרת בחוק בדרך עירונית.

ג. הנאשם נהג בחוסר זהירות וללא תשומת לב למתרחש בכביש ובכלל זה אי מתן זכות קדימה להולכי הרגל במעבר חצייה.

ד. הנאשם ביצע ברשלנות, פנייה רציפה שמאלה, אל רחוב ארזי בלא שנתן זכות קדימה לכלי רכב בנתיב אותו חצה ועל אף שדה ראייה של 150 מטרים הפתוח לפניו.

ה. הנאשם לא פעל כפי שכל נהג מן הישוב היה פועל, כדי למנוע את התאונה ואת תוצאתה הטרגית.

טיעוני המאשימה:

לגרסת התביעה הנאשם פגע בערך החברתי המוגן והחשוב ביותר, שהוא קדושת החיים.

התביעה הגישה הצהרה של נפגע העבירה, אביו של הקורבן - מר רני פסקל, בהצהרתו סיפר אודות קשייו וכן תיאר את קשייה של אשתו. בעקבות הטרגדיה שפקדה אותה והאובדן שחוותה, מאז קרות התאונה כמעט ואינה יוצאת מהבית ואף עברה התקף לב הנקרא "תסמונת הלב השבור".

כמו כן, תיאר את מהלך חייו של בנו, את פועלו, הישגיו, תרומתו הרבה למדינה ולחברה וכן צירף תעודות הצטיינות ותעודות הערכה שונות שקיבל על פועלו.

לטענת המאשימה, המדובר ברשלנות מתמשכת, עובר לתאונה הנאשם נהג במהירות גבוהה ומבלי ליתן זכות קדימה להולך רגל. זאת ועוד, הנאשם היינו נהג מקצועי המכיר היטב את מקום האונה, וכן נהג באוטובוס שהינו רכב ארוך ורכב ומשך הזמן בו חוסם את הצומת ממושך יותר, לפיכך רשלנותו של הנאשם הינה ברף הגבוה.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני התחתון, מאסר על תנאי, פסילה לתקופה משמעותית, פסילה על תנאי ופיצוי למשפחת הנפגע.

טיעוני ההגנה:

לגרסת ב"כ הנאשם המדובר ברשלנות רגעית, הגם שישנה רשלנות תורמת לרוכב האופנוע אשר נהג במהירות הכפולה

מן המהירות המותרת, נהג במרכז הכביש אף שהנתיב הימני היה פנוי ומומחה ההגנה העיד כי קיים קושי להבחין ברוכב האופנוע.

המדובר בנאשם שהינו נהג מקצועי, ונמצא שעות ארוכות על הכביש ולחובתו רק הרשעה אחת קודמת.

לגרסת ב"כ הנאשם ביקש לסיים את ההליך עוד קודם אך המאשימה סירבה להגיע להסכמות.

ב"כ הנאשם עתר לפסוק את עונשו של הנאשם בדרך של עבודות שירות, להסתפק בכך שהנאשם פסול מנהיגה 4 שנים, וכן להטיל על הנאשם פיצוי ברף הנמוך וזאת נוכח העובדה כי חוק שיקום לנכים ותגמולים של משרד הביטחון מפצה את משפחת המנוח.

דין והכרעה:

ביהמ"ש העליון שב וקבע ברע"פ 2996/13 **טטיאנה נייאזוב ואח' נ' מ"י**, [פורסם בנבו] כי בהעדר נסיבות חריגות, כאשר קופחו חיי אדם בנהיגה רשלנית, אין לשנות ממדיניות הענישה הנוהגת של הטלת מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון קובע כי אף חרף הנסיבות האישיות אין מקום לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת:

"הם משקפים את הצורך במאבק בקיפוח חיי אדם בדרכים, המהוה, למרבה הצער, תופעה שכיחה במחוזותינו ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חיי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרימת מוות ברשלנות בגדרי תאונות דרכים או אחרות היא אתגר קשה, שכן עסקינן ככלל בנאשמים נורמטיביים שמעו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עולמן של שתי משפחות, בראש וראשונה וברמה עילאית משפחת הקורבן שקופדו חיי בשל רשלנות, אליה נכמר הלב, אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשפחתו לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה ומאמינים אנו איפוא כי הנאשמים מתייסרים אף הם ... על כן התחשבות בנסיבות האישיות לפטור ממאסר בפועל תהא במקרים חריגים וכמובן תוך הבאה בחשבון של מידת הרשלנות בכל מקרה ספציפי".

(פיסקה כ"א לפס"ד)

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה. ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך מתחם העונש יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם לעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית נע בין 6 חודשי מאסר אשר יבוצעו בעבודות שרות ל- 3 שנות מאסר ובין פסילת רישיון בת 3 שנים לבין פסילה לשנים רבות לצד רכיבי ענישה נוספים הכל עפ"י הנסיבות.

הכללים המנחים באשר לעבירה של גרם מוות ברשלנות נקבעו במסגרת ע"פ 6755/09 **ארז אלמוג נ' מ"י** [פורסם בנבו] לאמור:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקול הרתעה. השני, בד"כ הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופיה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

במקרה שלפני יש לקחת בחשבון את רשלנותו התורמת הניכרת של המנוח עת נהג במהירות כמעט כפולה מן המותר, קרוב ל- 100 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש כשאינו שומר על הנתבי הימני ואף עד לרגע ההתנגשות לא נקט בכל פעולה בכדי להימנע מהתאונה (לעניין זה ראה יעקב קדמי **"על הדין בפלילים"**, חלק שלישי, תשס"ו-2006, עמ' 1211).

על פי הנסיבות במקרה הזה, רשלנות הנאשם הינה בדרגה בינונית ומטה.

בית המשפט העליון בפסיקה חוזרת ונשנית הורה להחמיר בענישה בעבירות של גרימת מוות ברשלנות אך עם זאת ישנם פס"ד שהקלו עם נאשמים וגזרו ענישה הכוללת ריצוי מאסר בדרך של עבודות שרות בשל עבר תעבורתי שאינו מכביד או בשל נסיבות מיוחדות שהצדיקו זאת.

ראה בעניין זה רע"פ 548/05 **מאירה לוי נ' מ"י** [פורסם בנבו]. שם נקבע לאמור:

"המציאות מלמדת, כי פעמים רבות התרשלנות רגעית או אי תשומת לב עשויה להסתיים באסון כבד ביותר. במקרים שכאלו, חרף העובדה כי ניתן לבסס בהם הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות ... ביהמ"ש בנסיבות חריגות ומיוחדות ביותר, להמנע מהשתת עונש מאסר בפועל ולהסתפק בעונש של פסילת רישיון לזמן ארוך ומאסר לריצוי בעבודות שירות". (ראה גם רע"פ 4732/02 **סורפין - נ - מ.י.** [פורסם בנבו]).

הלכה פסוקה היא שכל מקרה ומקרה יבחן לגופו.

הנאשם בן 28, לומד הנדסה אזרחית בניין במכללה הארצית סכנין, קיבל תעודת הצטיינות על עבודתו בחברת "קווים". הנאשם הביע צער על קרות התאונה (עמוד 77 שורה 22 לפרוטוקול).

אינני מוצא כי האינטרס הציבורי במקרה זה הינו להטיל על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. מבחינת משפחת המנוח, אין עונש שיקל על כאבם על האובדן של יקירם בתאונה מיותרת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, קשייו של הנאשם בהתמודדות עם התאונה הטראומתית לה גרם, ומנגד חומרת העבירה, התוצאה הטרגית של אובדן חיי אדם, כאבה של משפחת המנוח, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו אשר ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 01.06.2022.
2. פסילה למשך 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים וזאת בניכוי ימי הפסילה המנהלית והשיפוטית שריצה.
4. מאסר של 9 חודשים אשר יומרו בעבודות שירות וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.4.22. ניתן בזה עיכוב ביצוע של המאסר למשך 45 ימים וזאת לצורך התארגנות.
5. מאסר של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים על עברות נשוא כתב האישום.
6. פיצוי למשפחת המנוח בסך 25,000 ₪ וזאת ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ולא יאוחר מיום 01.06.2022.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.